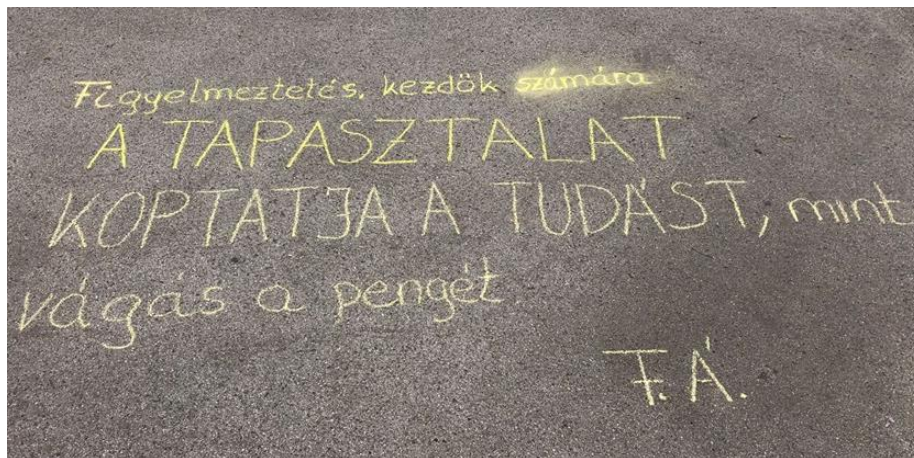

Egressy Tükör

2021-2022

Felelős szerkesztő: Szalayné Kelemen Ildikó

Szerkesztő: F. Juhász Márta

A szerkesztésben segített: Andrejkovits Marcell, Baksa Katica, Ferencz Bence, Glicza Csaba, Kalmár Adorján, Kecskés Gábor, Kiss Richárd, Kovács Botond, Kővári Zsófi, Mészáros Benjamin, Péjő Kristóf, Rodek Lili, Ruzsányi Dávid, Szuda Tibor, Tóth Dávid, Tóth Gergő, Whitcroft Leyla

Egressy, az Ökoiskola

Mit is jelent ez a cím számunkra? Hogy mindent megtesz az iskola azért, hogy minél több programmal igyekszünk diákjainkat, sőt tanárainkat is az ökotudatos életmód elsajátítására biztatni.

A természettel kapcsolatos programok, versenyek szervezése mindig előnyt fog élvezni számunkra. Ezért is örültünk annak a bizonyos Fátyol-programnak, amelynek keretében több osztályunk is eljuthatott az Egy a természettel címet viselő kiállításra.

A vadászati világkiállításra különleges busszal mentünk ki a Hungexpo épületéig. Igaz, első körben nem volt egyszerű megtalálni az indulási pontot, mert egy kézzel írott cetli fityegett csak a 110-es busz menetrendje előtt, hogy merre is menjünk... De valóban jó pont, hogy egy természeti kiállításra ilyen elektromos busszal viszik ki a látogatókat. S nagy szerencsénkre a mi csoportjaink nem is találkoztak a tömeggel, tehát mindig gyorsan bejutottunk minden épületbe.

2021.szeptember 28-án, a kiállítás 4. napján kimentünk a 2021-es év legnagyobb természeti kiállítására. A legtöbb ember azért megy ki, mert kíváncsi a gigantikusnak hirdetett kiállításra. Mi volt a célunk? Érdekesebb egy ilyen helyen megtanulni a természetet, mint a suliban, ahol pl. már nem is tanulunk ilyesmit.

Az Expo busz a Kerepesi útról indult, mi a 3-as kapun mentünk be, mert nem kértünk idegenvezetést, mivel az 120 perces lett volna, s mi jobban szeretjük magunk feltérképezni az izgalmas részeket. Még sosem utaztunk elektromos busszal! Elsőre sokan voltunk, azt hittük kint is tömeg lesz, de mire odaértünk, az valahogy eloszlott.

A bejáratnál komoly ellenőrzés volt, pont, mint a repülőtéren. A kisbicskát is el kellett rejtteni a bokrokban:) Pedig a vadászkiállításon mindenféle íjak, fegyverek voltak egyébként.

Az „A” csarnokba mentünk először, mert az volt az elején.

A nemzetek kiállításait néztük meg, ill. az agrártémával kapcsolatos egyetemi szakok standjait. A 11. A diákjai isteni jól szórakoztak az állatorvosi résznél a puha óriás kockás kirakóval, míg mi a soproni egyetem kvíz kérdéseinél akadtunk le.

Leyla közben nagyon érdeklődő fejjel hallgatta a beszámolót, a hallgató lánytól kapott is mindenféle promós ajándékot.

Megtekintettük a Szerbia, Románia, Törökország, Szlovákia, Horvátország által készített kiállítási tereket, hogy csak a legnagyobbakat említsük. AR-élményt nyújtott nekünk egy animátor az egyik helyszínen, amikor egy tableten animáltan mutatta nekünk az állatokat. Itt volt a kekszes asztal és a famagok, (abból hoztunk is, hogy elültessék az Egressy kertjében).

A szlovákok nagyon kitettek magukért: a farkasok bőre szőnyegként volt kitéve. Ábel arról beszélt, hogy milyen szomorúak a preparált állatok tekintetei. Nemigen láttunk egzotikus állatokat kitömve, inkább a mifelénk is őshonos állatok voltak a középpontban. Bár kicsit meglepődve láttuk később a bölényt a magyar állatok között, de aztán elolvastuk a mögötte lévő ismertetőt is, amelyből kiderült, hogy valaha igenis élt ezen a vidéken ez az állat.

Volt a Türk Tanácsnak is sátra. Nehéz volt meghatározni, kik is ők. A prospektusból felolvastuk, mely országok tartoznak ide. Az ismertető lányok egy darabig hezitáltak, megszólítsanak -e bennünket, de aztán úgy ítélték meg, ha azt se tudjuk, kik ők, akkor az angoltudásunk se lehet annyira jó, s menten átváltottak egymás között is a számunkra ismeretlen anyanyelvükre. Így viszont csak a sátort körülvevő nemzeti viseleteikben tudtunk gyönyörködni.

Katica megtalálta a koreaiakat, míg mi a tajvani angol nyelvű ismertetőt lapoztuk, ill. a japán stand mögé próbáltunk belesni, de nem igen láttunk semmit, s csak egy karatés újságfélét lehetett lapozgatni.

A 11.-eseknek a magyar csarnok tetszett a legjobban. Katica - a végzősök közül - elsőre kifordult a csarnokból, mert szerinte olyan ravatalszerűvé tette azt a fekete szín.

Ugyanakkor Ábelék pl. nagyon viccesnek találták, hogy állati szituációkat igyekeztek megjeleníteni a kitömött állatokkal.

Itt már csoportokra bomlottunk, mert Kecskések kipróbálták a virtuális vadászatot. Később pedig nehezen találták meg a bejáratot. Azért nem voltak restek készíteni fotót a Mesepostánál sem.

A tanerőt kicsit elkésérítette, hogy a vadkannál csak a táblácska elolvasása után esett le Zrínyi esete, és jutott eszünkbe a Szigeti veszedelem, de minket inkább a tökéletes preparátumok nyűgöztek le, s csak éppen belekukkantottunk az Arany-mű kapcsán készült filmbe is. Igaz, Leyla megnézte, mi van a monumentális vadászszobrok mögött, de azok a kicsi képernyők, és az alig hallható videók nem kötötték le sokáig.

Miután mindent becsülettel végig sétáltunk, jól elfáradtunk, és kicsit több tudásanyaggal a magyar vadász kultúráról hagytuk magunk mögött a Hungexpot.

Ez a kép az utolsó közös OMÉK-unkon készült. (Sajnos a pandémia miatt ez az esemény is sokáig nem került megrendezésre.) Akkor nagyon tetszett nekünk, így nagy örömmel láttuk, hogy idén ez is része ennek a világhiállításnak, tehát azonnal tervbe vettük, hogy megyünk a régi csapat... s megmutatjuk azon osztálytársainknak is, akik még nem voltak, hogy ez milyen jó buli.

Természetesen először gyorsan végig futottuk a kötelező köröket a vadászati világhiállításon, majd megirányoztuk az OMÉK részét a Hungexponak. Kicsit csalódtunk, hogy csak két csarnokból áll a korábbi teljes hungexpos szakkiállítás, de még így is 2 órát elvoltunk ott.

Pechünkre egyszerre érkezünk a mezőgazdasági miniszterrel, aki

ugyan igyekezett jó fej lenni, hogy miatta ne zavartassuk magunkat... nem is mi zavartattuk magunkat, hanem a pr-osai és a kiállítók, akik megkértek bennünket, hogy menjünk vissza kicsit később! Ennek ellenére most is, közvetlen Nagy István után mi is kipróbáltuk, milyen megmászni egy óriási zöld Kite -traktort.

Elsétáltunk többször is a sajtokat kínáló kiállítók mellett, a mézesek most inkább a kisebbekre voltak felkészülve, de kaptunk kicsi tasakos mézet. A fagyisajnos előtűnt fogyni, de a tejtermékek közül többet is tesztelhetünk, ill. különböző extra húsipari termékeket lehetett kóstolni. A bátorságpróbán a chili kóstolásnál is megfeleltünk.

BUDAPESTI MŰSZAKI SZAKKÉPZÉSI CENTRUM EGRESSY GÁBOR KÉT TANÍTÁSI NYELVŰ TECHNIKUM

A hévízi standnál majdnem nyertünk a tanárnőnek egy félórás masszázst, de aztán inkább az ajándéktáska mellett döntöttünk, s begyűjtöttünk előrelátóan pár reklámtollat is.

A katasztrófavédelemnél is töltöttünk pár percet, megoldottuk a tesztet, beszélgettünk, fotózkodtunk, nyertünk, csak ahogy szoktuk.

Nagy sikert arattak a standok, ahol természetesen elsőként élénken dicsértük a termékeket. De hátha pl. töri vagy magyar transzcendens hatalmaknak, hogy igen termékeket, vagy a FŰSTI – alapján. Különb is voltunk olyan kipróbáltuk utánuk! Az örsi tésztánál szövegein. Megcsodáltuk a díszes belehallgattunk a cigányzenészek

tanárainkra emlékeztető álltunk sorba kóstolóra, s Babonásak vagyunk? Lehet! érettségim majd eszébe jut a finomnak találtuk a SIMON – zöldségkrémet egyedi recept bátrak, hogy az összes chilit jót mulattunk a falvédők mentébe öltözött huszárokat, muzsikájába.

Az őshonos állatok udvarában elcsevegtünk a gondozóval, majd a kertészeti részen megoldottuk a feladatokat, és nyertünk ezt-azt. Hoztunk magvakat, hogy elvetjük otthon, sőt, adományoztunk is ...

Jól mutatna egy vadalamafa az Egressy kertjében?

Olyan cukik voltak az állatok, hogy muszáj volt fotózni!

Takács tanár úrtól kaptunk feladatokat, amelyekre mindvégig nagy szorgalommal kerestük a válaszokat az animátorok legnagyobb derűségére: hogy mi milyen kedves, szorgalmas kisdiakok is vagyunk:)

Gondoltuk erre a megállapításra majd sokszor kell emlékeztetni tanárainkat és szüleinket is:)

Ünnepeink

Mint minden évben, idén is sétálni indult az Egressy október 23-át ünnepelve. Ilyenkor bejárjuk Pesten - minden osztály saját útvonalat kapva - a forradalom emblematikus helyszíneit, ahol egy-egy rövid ismertetőt hallgatunk meg az adott helyszínen történekről.

A 11. évfolyam a Parlament környékén is sétál, és megtekinti az ott lévő emlékhelyet, ahol ezúttal fiatal idegenvezető tartott nekünk előadást. Természetesen az Országház előtt álló katonákat is meginterjúválták, mi a véleményük az 56-os ünneplésről.

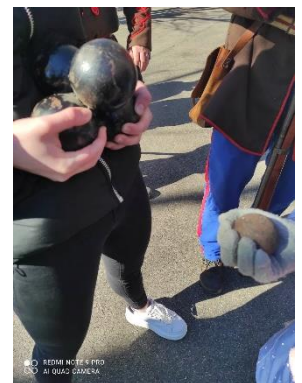
S mivel jövőre végzősök lesznek, lenéztek a Duna-partra József Attilának is „köszönni”.

Március idusán

Idén márciusban se a hagyományos ünnepi műsor mellett döntött iskolánk.

Egy hagyományőrző csoport tagja, egyik volt diákunk, Rizmayer Bence közvetítésével érkeztek iskolánk udvarára a múltat megidéző vendégeink, akik bemutatták az 1848-49-es szabadságharc ágyúit, azok működését, és meghallgathattunk minderről egy kiselőadást is.

Lőttek az ágyúval egy pirotechnikai port használva, jól meg is ijedtek a szomszéd Japán kertben turistáskodók.

Kézbe lehetett venni a fegyvereket, ágyúgolyót, a diákok kérdezősködtek a korhű öltözetű ágyúsoktól.

11. évfolyam osztályprogramjai

Amikor ezt a címet adtuk sejtettük, hogy nem lesz hosszú újságcikkünk.

Minden évben ősszel és tavasszal adódnak olyan alkalmak, amikor kötelezően el kell mennünk osztály kirándulni. Nem egyszerű ennyi embernek és a tanár úrnak közös programot választani. Év elején voltunk a város ligetben sétálni, focizni, pingpongozni. Az október 23.-ai nemzeti ünnep alkalmának megünnepléseként elmentünk a parlamenthez, ahol lementünk az 56-os kiállítást megtekinteni egy szellőző rendszer akna rendszerében, ahol meghallgattuk az idegen vezető előadását.

Tavasszal a Duna Plázában voltunk laserforce-ozni, amelyet Csanád szervezett meg. Itt osztályunk kettéoszlott és két csapatban megmérgettük egymás ellen taktikánkat.

A 11. C osztály programjai

Nem egyszerű visszaemlékezni, hol voltunk év elején kirándulni.

Szeptember elején Agárdon voltunk, ahová csak kevesen mentek el az osztályból, pedig Csiki bá sok instrukciót megírt előre nekünk az osztálycsoportban: 1,5 órás kenutúra a nádasok között, oda-visszautazás a Déliből, szúnyogriasztó, meg naptej, étel-ital, réteges öltözet, csobbanáshoz fürdőruca...

Október 22-én a nemzeti ünnep alkalmából a Parlamentnél valami kis mini-múzeumot néztünk meg, ahol le kellett menni egy aluljáró feeling-ű helyre. Itt meg lehetett nézni a régi katonák ruháit, fegyvereit, képsorozatokat, volt egy előadás, amely elmondta, milyen volt az 56-os forradalom, mi volt azon a helyszínen, hogy mit hordtak az emberek, akkoriban mi volt a divat. Miért tartotta fontosnak az előadó, hogy egy politikai ünnepen a divatról beszéljen? Hogy közelebb hozza a tananyaghoz tartozó forradalmi történéseket, hogy lelkileg is át tudjuk érezni, miért volt ez akkor fontos. A tank hologramja volt az egyik érdekes kiállítási elem, amit többen lefotóztunk.

Mondhatnánk a Gellérthegyet is!

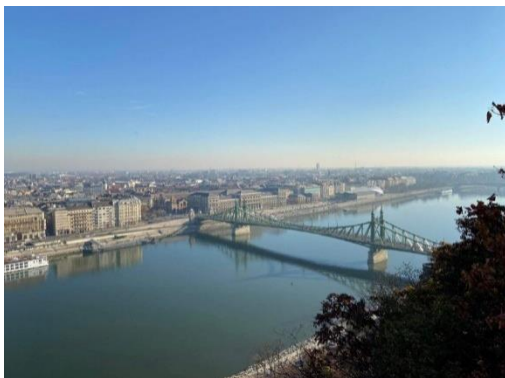
November 24-én voltunk ott.

Egy zöld hídnál kellett összefutnunk.

Melyik híd?

Ahol sokan csinálnak Insta-

képet. Csiki bá emailjéből megtudhattuk: a Fővám téren találkozunk, a Szabadság-hídnál. A Nagy vásárcsarnokba bemegyünk, ahol körbe nézünk, s veszün pár dolgot. Csak hogy lássanak piacot a focisták is:)!

Átmentünk a hídon, lábbusszal.

Felmentünk a hegyre, közben jókat nyavalyogtunk igazi sportoló módra, kinek fáj jobban a lába, kinek sok már ez a sok lépcső. Körbe néztünk, csodálkozva néztünk ki a fejünkől, hogy ez milyen szép.

Megálltunk egy közeli játszótéren, ahol játszottunk. Megnéztük a szobrot, de körülötte épp felújítás zajlott.

Valahová még belestünk a rácson keresztül, de bemenni nem tudtunk.

A közösen eltöltött idő volt az élmény!

Az első májusi hétfőn, míg a végzősök a magyar érettségin voltak, mi moziba mentünk. Az elveszett várost néztük meg, Sandra Bullock volt a főszereplő, egy olyan nőt játszott, akinek a kalandregénye hirtelen nagyon is valóssá válik, amelyben ő és a címlap-modellje lettek a főszereplők.

Ó, és a Harry Potteres fiú alakította benne a fő gonoszt, egyesek szerint nem túl hitelesen. Brad Pitt hajrázás jelenete örökre a retinánkba égett, - más kérdés, hogy messze az elején meghalt a filmnél. (Bocs, a spoilerért!)

11. A programjai

Szeptember 3-án a Várban voltunk, ahol a Kajla feladatlap feladatait 5 csoportban oldottuk meg. Majd leszakadt a lábunk, mire az összes helyszínt végig jártuk. Csak egy csapat találta meg a megoldásokat a neten, így végig mentünk az összes helyszínen.

Utána a Hauszmann kiállítást néztük meg, ami ingyenes volt. Minden interaktív résznek nagy sikere volt. A filmet is megnéztük utána.

Az októberi parlamenti sétát és Nemzeti Múzeum-beli kiállítás kiállítást tekintettük meg, ahol láttunk. Még a Mónika show összefutottunk. Rendkívül népszerű látogatottsága. Bevalljuk, mi azért egy-egy képen, mint az ofőnk. Igaz, Merengőben címet kapta, s itt megnézett, legalább 10-szer körbementünk mi is.

múzeumi kört megfejeztük még egy megnézésével. Az éves sajtófotó nagyon megdöbbentő képeket háziasszonyának lányával is volt ez a kiállítás, nagyon nagy volt a nem merengtünk el olyan hosszan egyikőnk Insta fotója pont a készült. Mire Erzszi néni is mindent

Tavasszal a kevésbé konvencionális programot választottuk, paintballozni mentünk Szentendrére.

A 11. A osztályból majdnem mindenki eljött, kivéve két fő: Dániel és Péter.

Bár nem volt meglepő előre nem tudtuk, hogy Péter se lesz jelen az osztálykiránduláson, s egy darabig még vártuk őt az óbudai találkozó helyen.

Jelenvolt még az osztály részének tekintett Kisné Rácz Erzsébet osztályfőnök és Fürstingerné Juhász Márta, osztályfőnökünk helyettese.

Előző nap megbeszéltük páran, hogy az Erzsébet királyné útja aluljáró nevű megállónál találkozunk, és onnan az egyes villamossal mentünk el az osztállyal megbeszélt találkozó helyre Óbudára, a Szentlélek térre. Amikor megérkeztünk, a jegy automatánál 5-10 percig vitáztunk azon, hogy bemenjünk-e az épületbe a pénztárhoz jegyet venni, vagy az automatánál vegyük

meg oda-vissza a jegyet. Bár Erzszi néni külön felhívta a figyelmünket, hogy retúrjegyet vegyünk, ketten elmulasztották ezt, amit hazafelé jövet 8000 forintjuk bánt.

9 óra után indultunk Szentendrére HÉV-vel, nem volt olyan hosszú az út. De kár volt megkönnyebbülnünk, mert Szentendrén még sokat kellett sétálnunk a bázisig, ahol Dáriusz lefoglalta számunkra az időpontot a paintballhoz. 11-től volt időpontunk, de előtte mindenki beöltözött, felvettük a fegyvereket és a sisakokat, aztán elmentünk az erdőben egy romos régi hangárhoz, ahol egy biztonsági előadást hallhattunk a 2 alkalmazottól. Például arról beszéltek, hogy nem vehetjük le a sisakot a pályán, hogyan kell kezelni a fegyvert, beszéltek a drága lőszerrel (csak 200 lőszer volt „ingyen”). Két csapatra osztottunk, mint az iskolában a matekórákon, de Rajmi átment az A csoporthoz. 2 órán keresztül lelkes lövöldözésben voltunk egymással, igaz páran csaltak is. Volt zászlórablós játék is. Néhányan plusz lőszert vásároltak többször is, így végül némi fölényrel az a csoport nyert.

13 óra után végeztünk, mert a jó fej alkalmazottak a tájékoztatás miatt elvett időt rápakolták a harc végére. Néhányan az épület mellett ültek, míg mi harcoltunk, ők kissé türelmetlenül vártak minket vissza.

Kellőképpen leizzadva semmi kedvünk nem volt még múzeumba menni. Bár az úticél nem egy klasszikus múzeum, hanem a Retro Design center volt. Ide távolsági busszal mentünk, jó utána kicsit lábbusszal is. A távolsági jegyeket Erzszi néni az osztálypénzből vette meg. A múzeum felé való sétálást többen nehezen viselték. Az RDC-be 1200 forint volt a belépő, amit páran nem szívesen adtak ki egy múzeumi belépőért. Aztán két és fél órát töltöttünk a múzeumban.

Több kocsitípust is alaposan megvizsgáltunk. Néhányba be lehetett ülni. A legnagyobb sikere a rózsaszín cabrionak volt.

Nem gondoltuk volna, hogy így elhúzódik egy múzeum megtekintése, a végére mindenki nagyon kidőlt.

Késő délután kisebb csoportokra szakadva indultunk haza. Volt, akik fagyiztak, megtöltötték a kulacsokat, vagy beültek valahová még ejtőzni.

Egressy –nap

Pályaválasztási napot is tartottak iskolánkban, amikor két különböző eseményt kellett választanunk. Mi a titkosszolgálatos előadást választottuk, a B 12-ben egy idegen előadó ppt-kel színesített mondanóját néztük meg. Csillik Luca tanárnő 3d-s előadását is megtekintettük. Azért vettem részt a 3 d modellező előadáson, mert megfordult a fejemben, hogy abba a játékba, amivel gyakran játszom, saját dolgokat is lehetne 3 d-vel fejleszteni. Bár ez alkalommal kicsit rendetlenkedett a nyomtató, nem akart együttműködni a

tanerővel.

Sok minden volt aznap délelőtt, amin részt lehetett venni.

Idén az Egressy-nap szombatra esett, amikor egy korábban szabadnapnak kiadott munkanapot dolgoztunk le. Az időjárás jelentés szép időt ígért, 20 fok volt, tökéletes idő a kinti főzéshez és a szabadtéri programokhoz.

A 11. A osztályból szinte mindenki jelen volt, Dáriusz lett beteg, de előtte igyekezett mindent megrendelni nekünk a főzéshez.

Az osztály egy jelentős része a főzésnél volt jelen, paprikás krumplit igyekeztünk főzni. A tűzhöz a farakást Dió rendezgette be nagyon profin. Czuth segített a bográcsot felállítani. A Kiflitől rendelte meg Dáriusz a hozzávalókat. Páran krumplit pucoltak, a hagyma előre fel volt vágva. Ábeléknek még ki kellett szaladni pár hozzávalóért a boltba. Mindenki tevékenyen részt vett az előkészületekben is.

Gabi saját poharat hozott, apukája kenyeret sütött nekünk. Volt üdítő, zsíros kenyér, míg elkészült a fincsi ebédünk. Mindenki jó bulinak tartotta ezt a közös főzés programot.

Benn az épületben több program volt, a diákok egyikről a másikra szaladgáltak, vagy éppen igyekeztek azok elől elbújni, ill. úgy tettek, mintha nagyon igyekeznének valamelyik eseményre. Nehéz lenne felidézni valamennyi programjavaslatot, a Kahootra mindenképpen emlékszünk. Varjú egy tőzsdejátékos programra ment.

Többen fociztak az osztályból. Volt kosárlabda is, Csökönyi természetesen ezt választotta. Talán mi a dobogósok között voltunk.

9. E osztály kirándul

Az érettségi szünet első napján a 9. E az osztálykirándulást a MŰPÁ-ba ,ill. a Nemzeti Színházba tervezte meg.

A programot az ofő tervezte, Zsolt bá nyilván figyelembe vette az elektrotechnika szakmacsoportot, akiket érdekel a hangtechnika.

A Blaha Lujza téren találkoztunk, mert ott volt régen a Nemzeti Színház, és a tanár úr megmutatta az emlékművet. A Blaha és az Astoria között egy mellékutcában is megnéztünk egy színházat kívülről. Utána átsétáltunk azt Astoriához, ott is megnéztünk egy régi színház emlékművet, valami falmaradványt. Majd lesétáltunk a rakpartra és felszálltunk a 2-es villamosra.

Először a Nemzeti Színháznál a tavat csodáltuk meg, aztán jött a színházban dolgozó tárlatvezető, és lentről felfelé körbevezetett bennünket a színház épületében.

Megmutatta a kulisszák mögötti technikát, amikkel dolgoznak előadások során. Például a hang technikus pultját néztük meg, hogy melyik gomb mire való.

Megtekintettük a színház saját raktárát is, ahol a kellékeket és a díszletet tárolják. Körülbelül 1 órát töltöttünk el itt.

Átsétáltunk a színházzal szemben lévő Művészetek Palotájába.

Itt is 800Ft-ért komoly idegenvezetést kaptunk. Európa legnagyobb beltéri orgonáját csodálhattuk meg, ami nem templomban működik.

Megnéztük a teljes tv-s hang- és videó technikát. Tárlatvezetés után kaptunk ajándékba cukorkát. Itt is kb. másfél órát okosodtunk.

Az ember tragédiája a Bábszínházban

2022 április 6-án egy szerdai napon a 11. K osztályból 4 fő elindult, hogy az év legnehezebb kötelező olvasmányának tartott Tragédia adaptációját megtekintse az Andrassy úti Bábszínházban.

Rajtunk kívül a 9. S és 11. A osztályokból is voltak diákok.

Megbeszéltük, hogy találkozunk a színház előtt a Kisföldalatti Vörösmarty utcai megállójánál (Olivér -9. S – összetévesztette, a Vörösmarty térrel, az utolsó pillanatban rohant be az előadásra).

Először mi érkeztünk meg (11. K), aztán befutottak a többiek is. Mi mentünk oda utoljára a ruhatárhoz, bár rengetegen voltak a színházban. Rajtunk kívül főként művészeti iskolából érkezett diákok voltak, akik elég különlegesen néztek ki. Igaz, mi is nagyon elegánsra vettük a figurát. Az előadás a harmadik emeleten az Ország Lili Stúdióban volt. Teltház volt.

Most voltunk először bábszínházban, ráadásul felnőtt darabon. Korábban úgy gondoltuk, hogy a bábszínház gyerekes műfaj. Most láhattuk, hogy nagyon nem az. Az első felvonás a darab arany- metszéséig tartott, a prágai színig. A különböző színeket egy jellegzetes zenei motívum választotta el egymástól, így viszonylag követhető volt a madáchi dráma. Bár a tanárnő azt ígérte, hogy kevés báb lesz és több emberi szereplő, az első felvonás nem igazolta az állítást, csak Isten és Lucifer volt élő szereplő.

A görög színben, ahogy a tömeget ábrázolták különösen „megnyerő” volt, egy ember alakította több bábbal. Akár furcsának is mondhatjuk, hogy így ábrázolták a demagógokat. De, gondolom, itt is mindent szimbólumként kell felfogni.

Ami igazán kiakasztó volt, az a Konstantinápolyi színház előadása. Érdekes volt, hogy Ádámot egy vörös hajú báb játszotta, nem tűnt fel, hogy változik a kora. A prágai részben egy hatalmas fejű báb volt Kepler-Ádám.

(A képek a Nemzeti Színház tragédiás kiállításán készültek, mikor a Tragédia 2.0-t nézte meg a magyartanárok)

Ebben a rendezésben Éva csak mellékszereplő volt, annak ellenére, hogy a dolgozatok kedvenc esszé témája: A nő szerepe a tragédiában.

Lucifert ugyanaz a színész alakította, akit a kilencedikesek már láttak a Vihar című darabban, decemberben. Nagyon jó hangú színész játszotta, jellegzetes orgánuma sokáig megmarad a fülünkben.

A színész sokáig csuklyát hordott, fekete ruhája volt, körülbelül 40-es, vagyis „Az emberélet útjának felén járt”, kopaszodó borostás érdekes figura volt.

A szünetben kinyújtóztunk, megbeszéltünk az első felvonást, megnéztük a büfé nagyon drága kínálatát, majd nem választottunk semmit. A 11. A-sok kimentek elemózsiáért, a 9-esek körül néztek a földszint díszletei között, felfedezték a korábbi Herkules-darab bábjait és dekorációját.

Vereczkeinek jobban tetszett a második felvonás, különösen a Falanszter robotjai fogták meg, nagyon furcsa volt a legős jelenet, bár mintha már a Jankovics Marcell-féle mesefilm is ezt a feldolgozást választotta volna a jelenet ábrázolására. Marcit legjobban a francia szín fogta meg, a Kepler bábu feje szétnyílt, és mintegy álomként jelent meg benne a francia forradalmi szín.

Rendkívül kreatívak voltak a bábos megoldások.

Amikor olvastuk a színdarabot, nem láttam ilyen tisztán a történetet, segített, hogy, képet és élményt kaptam az egyes jelenetekhez.

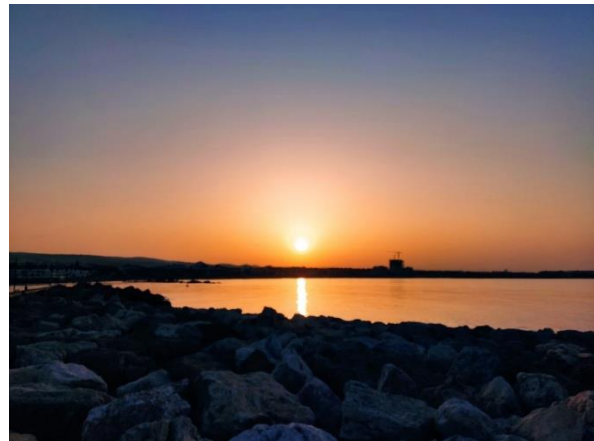
Erasmus-program Cipruson

2022. március 20-án egy különleges útra indultunk az iskolánk által támogatva. A sok szervezkedés és bonyodalom után sikeresen repülőre szálltunk. Voltak közülünk, akik életükben először repültek, és már a lelegején hatalmas élménnyel gazdagodtunk. Estefelé sikeresen megérkeztünk, és miután elintéztük a papírokat a reptéren, megindultunk szállásunk felé, és kezdetét vette a két hetes kaland.

Első éjszaka elfoglaltuk szállásunkat. A fogadtatás már rendkívül kedves volt az elején, hiszen pizzát kaptunk vacsorára. Megismertük a tulajdonost, aki tisztázta velünk a szabályokat, bemutatkozott, majd nyugovóra tértünk. Másnap megismertük idegenvezetőnket, aki egy roppant kedves és tájékozott személy volt. Körbevezetett minket Paphoson, megmutatta a helyi látványosságokat, illetve unaloműző helyekkel is szolgált nekünk. Elmondta, hogy fog kinézni egy átlagos hetünk, elbúcsúztunk tőle. Délután elfoglaltuk magunkat, majd kezdetét vette a tanulás.

Általában 8:00-kor ébredtünk, 8:30-kor reggeliztünk, majd nekiálltunk készülni és 9:30-kor elindultunk a „munkahelyünkre”. Három órát tanultunk két részre osztva. Az első részben idegenvezetőnkkel fejlesztettük angoltudásunkat, különböző témákra kitérve (turizmus, business, ciprus ökológiája, stb.). A második részben pedig az informatikával foglalkoztunk, azon belül az „Illustrator” programmal, ahol megtanultuk a grafikus dizájnolás alapjait. A munka elteltével a nap hátralévő részében, gazdagabbnál-gazdagabb programokban volt részünk. Megismerhettük a sziget történelmi hátterét különböző helyek meglátogatásának köszönhetően, élvezhettük a tenger hús vizét és szebbnél szebb látványok tárultak elénk.

BUDAPESTI MŰSZAKI SZAKKÉPZÉSI CENTRUM EGRESSY GÁBOR KÉT TANÍTÁSI NYELVŰ TECHNIKUM

A banda másik része, az 5 sportosztályos tanuló pedig különböző edzéseken vett részt ugyanebben az időintervallumban. Ez által új tapasztalatokra tettek szert. Csak pozitív dolgokkal számoltak be napjaikról, és nagyon hasznosnak találták a változatos programokat. (A képen látható az öt tanuló, baloldalon pedig az edzőjük.)

Az informatikatanárunk, Mr. Lazarou, amellet, hogy rengeteg tudást ruházott ránk, el is vitt minket nyomdájába, ahol megmutatta hogyan is zajlik az élet egy ilyen munkahelyen.

A nyolc leendő informatikusunk is élvezte ezt a programot, és felbecsülhetetlen értékű és mennyiségű tudást sajátítottak el.

Ez az Erasmus program diákjaink és tanáraink számára rendkívül felejthetetlen élményeket nyújtott. Mind a 15 résztvevő egyetért abban, hogy bármikor szó nélkül visszajönnének ide.

Jelentkezzetek ilyen programokra, ha van lehetőségetek, lehet életeetek egyik legjobb élménye lesz!

Színházban jártunk

Elhatároztuk, hogy elmegyünk október 8-án az Operettbe megnézni az István, a királyt. Pénteken a 6. óra után indultunk villamossal, majd átszálltunk az 1-es metróra. Mivel az előadás kezdete előtt jóval előbb odaértünk, volt egy kis szabadprogram: mindenki azt csinált, amit akart. Kicsit sorba kellett állnunk, hogy bejussunk, azaz már a legelején láttuk, hogy teltházas lesz az előadás. Igaz, nagyon sok diák volt, mivel 15:00-kor kezdődött. Áttörtünk a tömegen, s megkerestük a helyünket.

Egy bő 10 perces zenei bevezetővel kezdődött az előadás. Már-már azt hittük, hogy ilyen koncertszerű lesz az egész. Szerintem - Péjő Kristóf - az első rész unalmas volt, érdektelen, itt vezették be a történetet.

A 11. A néhány diákja is úgy gondolta, ez az a darab, amit egyszer minden magyar diáknak látnia kell.

Rengeteget hallottak a szüleiktől erről a rockoperáról, hogy volt idő, amikor mindenki fújta kívülről a dalokat. Van, mikor még mindig meghallgatják a régi lemezeket.

A jelmezek látványosak voltak, a díszlet is. Nem a legismertebb színészek szerepeltek, ezért is izgalmas volt megnézni a kissé musicalesre sikeredett Istvánt.

Kétségtelen, hogy a történelmi hűségtől messze állt a történet. Istvánt teljesen nyámnyila alaknak állítja be, akit az anyja irányít. S új elem volt az is, hogy Gizella családja Istvánt egy német katonával, ill. hogy Koppány lánya szerelmes volt Istvánba. De hát melyik rendező mit lát bele az eredeti forgatókönyvbe!

15 perces szünet volt, közben lehetett a szelfiket készítő kicsiket kerülgetni, míg elvergődtünk a büféig, ahol nagyon hosszú sor állt, és nagyon drága volt minden. A 2. rész sokkal izgalmasabb volt, biztos Koppány miatt. Érdekesebb volt a sok showszerű elem miatt. Bár ránézve Somló tanárnő arcára, ő biztos nem ilyennek ismerte ezt a művet korábban. Az egyik jelenetben voltak tűztáncosok, showtánc, sőt, az oldalajtón szőrmókok is besétáltak. A sámán jelenet tényleg izgalmasra sikeredett. A végkifejletet nemigen lehetett átírni, szegény Koppány most sem úszta meg. Bár Saroltot ennyire spiccesen még nem lehetett színpadon látni, ünnepelni.

A végén kicsit hatásadásznak lehetett tartani a közös himnuszéneklést, de olyan jó közösségteremtő hangulatot adott az egésznek.

Helló Héraklész!

A 9. E és a 9. S osztály, valamint két 11. A-s diák a Bábszínházban megtekintette Tasnádi István Héraklész c. darabját. Eleinte nagy volt az ellenérzés: középiskola és bábszínház? A korai érkezés a színházba se segített, rengeteg alsós kisdíák tolongott előttünk. Bizti, ami bizti, utoljára álltunk sorba a ruhatárnál.

Kellemes csalódás volt a darab. Élőszereplős, csekély bábszerepeltetéssel. Nyilván az oroszlános vagy a farkasos részt nem lehetett máshogy megoldani. Oké, amikor a báránka kispárna volt, az kicsit viccesre sikeredett.

Nemigen volt korhű, de így volt fogyasztható. A gyroszos vagy a mobilos rész közelebb hozta a mitológiát hozzánk.

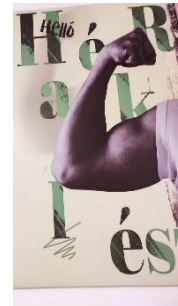
A főszereplő Hercules, görögösen Héraklész volt, a történetet az öccse, Iphiklész mesélte el, az ő szemszögéből ismerhettük meg a 12 próbatételt zanzásítva.

Nekünk Megara tetszett a legjobban, nagyon csinos volt a rózsaszín hajával. Egészen más szemszögéből ismerhettük meg Héra és Zeusz kapcsolatát is például. Zeusz és Héraklész viszonya is módfelett figyelemre méltóan volt ábrázolva: a srác, akire büszke a papa, amikor már bizonyított, de előtte nemigen foglalkozott a halandótól születettel.

Az aulában a szünetben lehetett fotózkodni a szereplők életnagyságú képével. A plakátokon megnéztük, ki játszotta Megarát, rögtön rákerestünk, még az instáját is megnéztük. A folyósón ott voltak, hogyan készültek a darabhoz a bábuk.

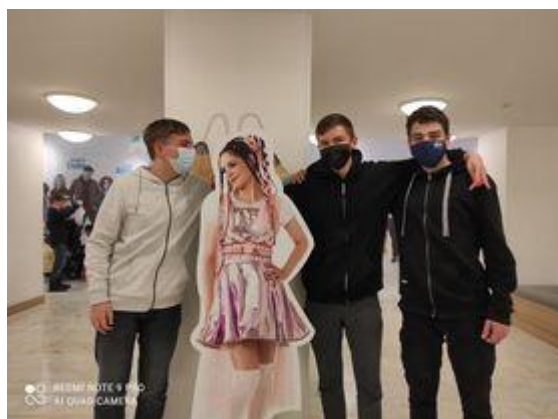

Ha minden kötelező anyagot meg lehetne nézni ilyen formában, vagy lehetne ennyire újra írni, lehet, jobban megmaradna a fejünkben. Ebben volt komoly dolog is – testvérféltékenység, szerelem, megcsalás, rossz házasság, apa-fiú-vizony, de olyan poénosan, gyerek-kamaszfejjel érthetően, feldolgozhatóan.

A Bábszínház még Tiktok oldalt is indított Héraklésznek! Még a mellékszereplők is izgalmas karakterek voltak: a beképzelt Héra, aki végig gonoszkodta a darabot, vagy a kicsit nyálas, nyalka, hiú unokaöccse, a műkénéi királyka, aki gyakran vonult vissza duzzogva abba a hatalmas barna köcsögbe elbújni a világ, a saját problémái elől. Talán épp a kedvenc, Megara szerepe volt legkevésbé kibontva.

Utána Berci elolvasta a könyvet is, összehasonlítva a darabbal, volt benne egy-két különbség. Azóta Boti is összehasonlította egy gyerekmitológia könyvvel Hercules mítoszát és a látott színdarabot. Vencel is kapott szorgalmi, de a végén elfelejtette, mi a feladat, mert lassan a végére ér Szabó Árpád mítoszokat leíró könyvének.

Úgy vélem ezért is volt jó elmenni, megnézni ezt a színdarabot!

Amikor egy elektrós színházba megy...

Én szeretem Nicola Tesla életét, mert érdekes és izgalmas. Erről beszéltem a szüleimnek is. Őket nagyon érdekelte ez irányú érdeklődésem. Pont ekkor vették észre, hogy lesz egy Tesla életét bemutató musical. Foglaltak helyet és elmentünk megnézni.

Tesla életének első pillanatával kezdődött: mondta a bába, hogy ez a nagy vihar baljós előjel, míg az anyja azt mondta, hogy ő a fény gyermeke lesz. Mikor megnőtt, elment fizikát tanulni, napjai nagy részét a könyvtárban töltötte, mert azt mondta, hogy ahhoz, hogy áthádjuk a fizika törvényeit, először meg kell azokat ismernünk. Már fiatalkorában vonzotta a feltalálás, kisgépeket épített. Később Amerikába ment Edisonhoz dolgozni, aki többször becsapta őt, ezért ott hagyta.

Amikor Magyarországon járt, akkor álmodta meg a váltóáramú generátort, amit a földre lerajzolt. Meg is építette befektetők segítségével, a Niagara vízeséshez telepítették. Megegyezett a befektetőkkel, hogy minden KW után kap bizonyos összeget, de a befektető tönkrement, és egy idő múlva már nem akarta teljesíteni a szerződést. Később épített egy tornyot, ami vezeték nélkül tudta volna az áramot továbbítani. Amikor megépült, már ki volt építve a vezetékrendszer, és az élettani hatásai sem lettek volna valami túl jók, ezért lerombolták a tornyot.

Szegény Tesla nagyot csalódott az emberiségben! Csak jót akart, de mindig kiszúrtak vele! Élete utolsó felét egy szállodában töltötte, elszigetelten, és további eredményeit nem publikálta. Abból lehet sejteni, hogy nagyratörőek voltak, hogy halála után mindet titkosították...

Különleges látványvilágú musical volt a Tesla, illett a különleges fizikushoz, káprázatos technikája lenyűgöző volt. Persze lehet, hogy a feltaláló személyisége idegenkedett volna a showműsortól, de nekem végül is tetszett.

(Glicza Csaba)

Amikor az elektrós olvas...

Tim Higgins –Elen Musk és az évszázad fogadása

Bennfentes sztori a Wall Street Journal díjnyertes újságírójának tollából, így kezdődik a könyv ajánlása.

Ezt a könyvet az unokatesóimtól kaptam 2021.november 27-én. Tőlük már többször is kaptam könyvet, de ez volt az első, ami igazán megfogott. Sosem értettem, miért is vesznek nekem könyvet, mikor sejtették, hogy az olvasás nem a kedvenc elfoglaltságom.

Na, de ez a könyv!

Az előszóban leírták, hogy Elen Musk hogyan kezdte, honnan indult, miken ment keresztül és hová jutott el. Bár a köztudatba a TESLA cégével vonult be, nemcsak ez az egy cége volt. Ő alapította a SpaceXet is. Gyerekkori álma volt, hogy eljusson a Marsra, s ha így folytatja, el is fog jutni oda... szerintem sikerülni fog neki!

Mikor megalapította a Teslát, ”mint ágazatot”, az összes autógyártó cég összefogott ellene.

Ez egy elég hosszú könyv, de mindenkinek tudom ajánlani, aki egy kicsit foglalkozott autókkal és érdeklő az elektronika...

A könyv betekintést nyújt a különöc, csodabogár újítók hihetetlen hazárdjátékába, amellyel megváltoztatták a világ jövőjét...és hát Musk élete, nos, ő egy legenda már most!

Múzeumlátogatás

Év elején a magyartanár szorgalmi feladatnak adta az **Ady Múzeum** meglátogatását. A 20. szóbeli érettségi tétel mindig fejtörésre ad okot a magyartanároknak, mi is lehetne egy pesti iskolának a regionális téma. Nos, idén ennek az Ady Múzeumnak a bemutatása lesz annak a diáknak a feladata, aki ezt a tételt húzza.

Az alábbiakban Szabó Gábor képriortját láthatják:

A fenti képen az előtérben lévő falról láthatunk képet, a kiállított fotókon Ady életének jelentős személyiségei láthatóak, valamint tőle származó idézetek a falakon. Két kötetbe pedig bele lehet lapozni, pl. Csinszka naplójába, verseskötetébe.

Íme, a belépőjegy, ami diákoknak mindössze 250 Ft-ba került.

A múzeumot a költő utolsó lakásában, a Veres Pálné utcában alakították ki. Ez egy 113 m² lakás, a korban luxusgarzonnak számított.

Ady és Csinszka közös otthonának tárgyai között bepillantathatunk a 20. század eleji művészvilág életébe.

Megnézhetjük, hogy milyen annak az embernek az első igazi otthona, aki évekig csak hotelszobákban, barátoknál lakott.

Mi mindenről mesélhet egy nagy költő személyes tárgya? Talán közelebb hozza Ady egyéniségét hozzánk, életszerűbbé tesz egy igazi ikont.

Meg lehet nézni többek között Ady íróasztalát is, ahol a híres könyöklős képe áll, gondolom, ez volt a dedikációs képe a rajongóknak.

Érdekes pl., hogy Ady annak idején apósa egykori dolgozó-hálószobáját kapta meg. Igaz, a múzeumos hölgy szerint elsősorban a fürdőszoba közelsége volt inkább a meghatározó a szobaelosztásnál.

Férj és feleség élettere nagyon különböző, ezt megvilágítják a tárgyaik is.

A mellékelt képen a csúcsai kastélyból felhozott garnitúrát lehet megcsodálni. El lehet képzelni, hogy ezt a háború sújtotta Magyarországon hogy cipelték végig Adyék.

Az érettségi gyakori tétele Kosztolányi Dezső Édes Anna regényének elemzése.

Idén a **Petőfi Irodalmi Múzeum** rendezett a regény kapcsán kiállítást, amelyet a végzős diákok közül többen meglátogattak.

A lányok iskola után indultak el meglátogatni a múzeumot.

Érdekes volt látni, hogy bár a tételhez kapcsolódó Édes Anna kiállítás volt a cél, mégis mindannyian becsülettel végig nézték a Petőfi-kiállítást is.

(Azt csak később tudták meg, hogy milyen jól jártak, hisz az érettségi időszakára már bezárt a PIM, s hamarosan egy egészen más stílusú kiállítótér lesz berendezve Petőfiről, de az már rajtuk nem segít az első tétel

kidolgozásában...)

A jegy megvétele után egy rettentően aranyos bácsi körbe is vezette őket a kiállításon.

A tárlat a regény világán keresztül mutatja meg a Trianon és 1922 közötti korszakot, valamint az irodalmi tételbe esetleg hasznos információkat, pl. a regény keletkezés történetét, az alkotásmód sajátosságait. Ez azért is volt érdekes számukra, mert tavaly a trianoni emlékműsorban Bianka is részt vett.

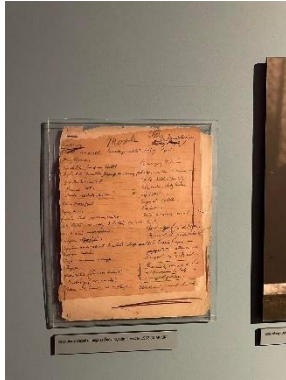
A regényben utalás szinten jelennek meg a történelmi események, amelyek mégis befolyásolhatják a szereplők személyiségét vagy a szerző hozzáállását. Hisz Kosztolányi apjának betegségében talán közrejátszhatott az is, hogy ő szabadkaiként a határ túoldalára került, s a regényt írni a temetés után kezdte Kosztolányi, még a latin temetési szövegrészletek is jelen vannak a mű szövegében.

Robi szerint a tárlat legizgalmasabb terme az a szoba volt, ahol 360 fokban vetített filmben mutatják be Édes Anna történetét. A terem közepén a kornak megfelelően megterítve egy étkezőasztalt láhattunk szivarral, különleges evőeszköz-készlettel.

A tárlatvezető bácsi mesélt Kosztolányi Dezsőről is, pl. a könyvespolc, ami ott van, az a költőé, s a rajta lévő pár könyv is hajdan az író tulajdona volt. (Olyan régről megmaradtak ezek normális állapotban!)

A körbevezetés során 3 teremben voltunk. Az első teremben inkább az életrajzi és történelmi háttérre” ment rá ” a kiállítás. A második teremben egy asztal volt megterítve, amin Vizedék életterébe tekinthettünk bele kicsit. Ez a terem egyszerűen gyönyörű volt! A harmadik teremben csendben kellett lennünk, mert közben volt egy előadás.

Érdekes, hogy az ott kiállított Lánc, lánc, eszterlánc és az Öcsém című kiállított könyvek könyvritkaságnak számítanak, mert ezek a példányok a kiadás utáni első példányok voltak. Az is érdekes, hogy a szereplőket a szerző ismerőseiről mintázta, ahogy ő fogalmazott: „az összes szereplő lakcímére emlékszem”.

Sok Kosztolányi-kéziratot is meg lehetett itt nézni.

Miután befejeztük az Édes Anna kiállítást, kihasználva az alkalmat a Dante évforduló miatt megnéztük a Dante kiállítást is.

Igaz, hogy ez a kiállítás negyedakkora volt, mint amelyikért odamentünk, de minden percét élveztük.

Ezerszer jobb volt, mint a másik --- szerintünk.

(*Baksa Katica, Hiervarter Bianka*)

Nyáry Krisztián előadásai a MŰPÁ-ban

Minden hónapban 3-3 diák egy szerdán, néha könyvtáros tanárnő kíséretében ellátogatott a Művészetek palotájába egy-egy Nyáry Krisztián előadásra.

Mit is kell ezekről az előadásokról tudni?

Néhány évvel ezelőtt nagy sikert aratott, ahogy kicsit bulvárszinten írni kezdett Nyáry úr az írók, költők szerelmi életéről levéltári kutatásokra alapozva a Face-n, majd ezeket az írásokat kiadta könyvformátumban is. Most ezekkel a történetekkel turnézik, nekünk ebből egy ingyenes sorozatot

sikerült elcsípni.

Sajnos az előadások délelőttönként vannak, így csak limitált létszámban lóghattunk el ezekről a napokról, s mindig valaki más tette tiszteletét ezeken az előadásokon.

Igazándiból nem voltak nagy mesélések az előző látogatóktól, így mindegyik előadás meglepi volt a következőknek, s mindenki valami más furaságot vett észre.

Az előadás a Zászlóterben volt, nem egy teremben, hanem nyílt színen, párnákon ültek a diákok, gyakorlatilag a folyosón. Ahhoz képest, hogy szerelmi és szexuális élet is volt rendszeren tárgyalva, meglehetősen sok volt a

kicsi, általánosos gyerek. Ez nem színház volt, hanem egy tanóra az adott szerzőről némi pletykával fűszerezve, s egy vélhetőleg profi előadóval megsegítve az írókat. Bár volt arra is példa, hogy döbbenetesen sokat bakizott a színész, mint akit épp akkor löktek be az előadásra.

Mindezek ellenére megérte elmenni, mert aki figyelt, jegyzetelt, esetleg felhasználhatja az információkat a szóbeli érettségiben is.

Kedvesnővérek az Egressyben

A középkorban a szerzetesek a gyönyöröktől és a hiúságotól mentes életet választva jámbor életet éltek különböző rendházakban. Szigorú önsanyargatást végeztek és állandóan imádkoztak. Sok tévkép él manapság a szerzetesekről, ezt szeretnék volna eloszlatni vendégeink.

Áprilisban két apáca, (akikről később megtudtuk, hogy ők nem apácák, hanem szerzetesnővérek, s a kettő nem ugyanaz) látogatta meg a 9. évfolyamot, és tartott előadást az Egressy Teremben Szent Margitról és a szerzetesek életéről. Eszter és Ráchel nővér a diákok kérdéseire is türelemmel válaszoltak.

A kilencedik évfolyamon irodalomból a szöveggyűjtemény sok szent legendáját tartalmazza, amelyet egy mai diáknak nehéz értelmezni önállóan. Ezek közül is kiemelkedik Szent Margit legendája, amely a leghosszabb a tankönyvbeli szövegek közül. Úgy gondoltuk, hogy Margit mai rendtársai mégiscsak többet tudnak elmondani a szigorú tényeknél, száraz tananyagnál erről a témáról. Eszter nővérék bemutatták, hogyan néz ki az a kódex, amelyben a leghíresebb lejegyzett Margit-legenda van, ill. mutattak olyan kódexről is képet, ahol a szerzetesnővér glosszája mindössze annyi volt : Igen nagyon fáj a fejem ...

Ráchel nővérék kivetítették a Szent Margitról készült leghíresebb portrét, ami a kőszegi telephelyükön van, és Feszty Masa, Jókai unokája festett. Külön felhívták a figyelmet arra, hogy szerzetesi ruhában van ábrázolva, mivel 3 évesen már odaadták a szülei rendi neveltetésbe. A háttérben az elpusztított falvak képe a tatárjárásra utal. Megmutatták, hogy a Margit –szigeten hogy néz kis a síremléke, de jelezték, hogy nincs ott a csontváza, mert annak idején komoly dülások voltak a szigeten. Ma csak a hajdani kolostor romjait tekinthetjük meg és az emlékkápolnát, ahol mindig van friss virág, és ők is biztos, hogy évente egyszer kilátogatnak ide megemlékezni Szent Margitról. De láthattuk képen, hogyan nézhetett ki eredetileg a kolostor Margit idejében.

Meséltek érdekességeket Margit életéből. Hogy ő volt az első feminista, hisz nő létére ellent mert mondani az apjának. Mikor férjhez akarták adni, azt válaszolta, hogy inkább levágja az orrát.

Pedig mint királylány ő diplomáciai fegyver lehetett volna! Arról is volt szó, hogy Margit vezeklőövet hordott, hogy szenvedéseivel utánozza Jézust, s ezzel is azokért harcoljon, akikért imádkozik.

Láthattunk is képet erről az ereklyéről. (Közben az ereklye fogalmát is tisztáztuk). Szó volt a szentté avatási szertartásról, hogy mi kell ahhoz, hogy valaki szent legyen, s miben különbözik pl. a boldogtól egy szent.

Többek között olyan kérdések hangzottak el, hogy ők mióta nővérek, mit szolt a családjuk hozzá, hogy felvették a fátylat. Mivel az előzetesen összegyűjtött kérdések között ott volt, hogy mit csinálhatnak egész nap, erről kaptunk egy részletes beszámolót is. Sokféle területen állnak helyt, a megjelent kedvesnővér pl. bioetikával is foglalkozik, és egyetemen is tanít. Mindemellert életüknek meghatározó eleme az imádkozás, a szilencium is. Életük bizonyos szempontból nézve könnyű, ugyanakkor szigorú menetrend szerint zajlik minden napjuk. Istennek kötelezik el magukat, az egyházi szabályokat betartják, karitatív munkát végeznek. Mutattak életképeket a nővérek életéből.

A lányok nem voltak restek kényes kérdéseket is feltenni. megtudhattuk mi történik, ha pl. szerelmesek lesznek, vagy meggondolják magukat a társválasztás terén, hogy mi történik a kiugrott nővérekkel ...vagy isznak -e alkoholt, milyen a viszonyuk a drogokhoz :) Egyáltalán hogy jutott eszükbe ennyire lemondó, önfeladó életet választani!

Sokan azt hiszik, hogy a nővérek dologtalan életet élnek, csak imádkoznak, és életüket a lemondás jellemzi. Mi most láthattuk, hogy ez nem így van. A képek között volt olyan, amikor labdázta, társasoztak, vagy kirándultak, dolgoztak valamilyen munkahelyen. Önmagukat Krisztusnak áldozzák (?), önfeláldozóan helyt állnak sokféle helyen. Pl. sok női szerzetes tanít különféle iskolákban. Ezért sem rettentek meg a kínos kérdésektől sem, látva, hogy a diákok valóban nemcsak provokációból, hanem kíváncsiságból kérdeznek.

A nővérek szerzetesi ruhában jöttek, ami jelképezi az életüket is: tisztaság, alázatosság. A rózsafüzérről -ami mindig náluk van- is beszéltek, mikor miért használják, mit jelentenek a gyöngyök.

Az előadáson résztvevő felnőttekben is merültek fel kérdések. Pl. Széles tanár úr megkérdezte, hogy mostanság hányan lépnek be évente a rendjükbe. Kevesen, de minden évben van jelentkező.

A végén fáradtan, de kedvesen búcsúztak el tőlünk a nővérek. Bár biztosan maradtak még bennszorult kérdések a diákokban, megköszönték a nővéreknek, hogy eljöttek az Egressybe.

Szalagavató

„Egyszer egy indiai hercegnő az édesapjától kapott gyűrűvel felkeresett egy hindu bölcsöt. Azt kérte tőle, hogy vésson a gyűrűbe olyan bölcsességet, amely: A szomorú napokon vigasztalja, A nehéz helyzetekben bátorítja, A boldog időszakokban pedig óvatosságra inti. A bölcs pár nap múlva visszaadta a gyűrűt. Csupán egyetlen szót vésett bele: **ELMŰLIK** „

Ezzel a példamesével vezette fel gondolatait ünnepi beszédével az igazgatónő a szalagavatón, amely idén pont az egyik végzős diák születésnapjára esett.

Az ünnepség ezúttal is az Erzsébetligeti Színházban került megrendezésre Mátyásföldön. Február 4-éig csúsztattuk az időpontot, hogy most már semmi se jöhessen közbe, és a tavalyi kihagyás után megtarthassuk az ünnepséget.

Délelőtt volt a főpróba, ahol a segítőknek kiosztották, hogy kinek mi lesz a feladata. Megmutatták az öltözőket, utána a színpadon volt többféle variációs próbája a műsornak.

Délutánra már mindenki nagyon izgult, hogy rendben lemenjen minden, s emlékezetes maradjon mindenki számára az idej szalagavatónk is.

Két 11. K-s diák volt a műsorvezető, valamint Dáriusz a 11. A-ból szavalta el Kosztolányi versét.

A műsor elején két oldalra bevonultak az osztályok a közönség mellé. Majd egyesével felhívták őket a színpadra, s az osztályfőnök feltűzte a szalagokat.

A műsor is változatos volt. Máthé Dani húgának a táncsoportja adott elő egy modern produkciót, pörgős zenére. Nagyon cuki volt Bazsó tanárnő kislányának a táncos előadása is. A keringőnél nagy volt a sürgésforgás, rettentő mód izgultak. Ami nem is csoda, hisz rövid idő alatt kellett betanulniuk egy bonyolult koreográfiát. Bár a közönség mit se vett észre belőle, de –bevalljuk–többen is elrontották a lépéskompozíciót. A forgás nemigen akart úgy összejönni, ahogy tervezték, s volt, aki majdnem leszédült a színpadról. Persze a párás tekintetű, meghatott szülők, akik most a habos, fehér ruhában pompázó lányokat és az elegáns fiúkat látták, roppant meghatottak voltak.

Jól sikerült osztályelőadások voltak, a kisfilmekben is jól szórakoztak a rajtuk szereplők és hozzátartozóik.

Ballagás

Április utolsó péntekjén volt a ballagás.

Dél előtt az alsóbb évfolyamok feldíszítették az iskola épületét virágokkal, lufikkal, girlandokkal. Méltó idézetet írtak fel a táblára, kikészítették a tarisznyákat. Minden padban egy-egy szál virág várta a végzősöket.

Az osztályokat az utolsó csengőszó után a 11. C-s lányok vezették fel. A műsorvezető

ugyanaz a 11. K-s lány volt, mint a szalagavatón. Nina olvasta az átkötő szövegeket az egyes műsorszámok között. A Himnusz meghallgatása után az igazgatónő beszélt, ill. voltak versek egy-egy 11.-es és 12.-es diáktól. Az igazgatói beszédben és a búcsúbeszédben is sarkalatos pont volt, hogy mennyire nem volt egyszerű az ő 4 évük a covid miatt, s mennyire örülünk, hogy tőlük végre ünnepélyes keretek között köszönhetünk el. A versmondó fiúk és a búcsút olvasó fiúk látványosan izgultak, pedig nem ez volt az első fellépésük. A versek nem annyira a komoly, pátoszos hangulatuk miatt lettek kiválasztva, inkább, talán mert illettek a végzősökre. Varró Dani balladáját átírták az Egressyre, így Józsi bácsiéktól is elköszöntek. Hiszen Dáriusz pedig Az elhagyott repülőtér c. versből olvasott fel részleteket, szintén a mi sulinkra igazítva. Bakó Ricsi olvasta fel a 12. S által alkotott búcsúbeszédet. Érdeemes volt figyelni a búcsúzó diákok arcát közben, milyen nosztalgikus arcot vágtak az egyes emlékek felidézésénél. A 11. évfolyam nevében Csontos Tibor búcsúzott a végzősöktől.

Az igazgatónő több díjat, oklevelet átadott név szerint sorolva a kiemelkedő tanulókat. Majd Áadták a Papp Nelli-díjat is, amelyet iskolánk hajdani történelemtanára emlékére alapított a családja. Idén Kiss Richárd, 12. S osztályos tanuló vehette át becsületos helytállásáért, hisz 4 évig bejárósként, focistaként, tanulási nehézségekkel is küzdve komoly energiákat fektetett a tanulásba.

Az ünnepséget a Szózat zárta, majd a végzősök végig vonultak a ballagós zenét hallgatva az egész iskola épületén elköszönve a régi, ismert falaktól és termektől.

Tartalomjegyzék

Egressy, az Ökoiskola.....	2
Ünnepeink	6
11. évfolyam osztályprogramjai	7
Egressy –nap.....	11
9. e osztály kirándul.....	13
Az ember tragédiája a Bábszínházban.....	14
Erasmus-program Cipruson.....	16
Színházban jártunk	18
Amikor egy elektrós színházba megy... ..	21
Amikor az elektrós olvas... ..	22
Múzeumlátogatás.....	23
Nyáry Krisztián előadásai a MŰPÁ-ban	27
Kedvesnővérek az Egressyben.....	28
Szalagavató.....	30
Ballagás.....	31